

Прилагането на любовта подразбира познаване на живота. Всѣки изучава живота по свой начинъ, но, въ края на краищата, всички хора дохождатъ до едни и сѣщи знания. Законитѣ на живота сѣ неизмѣнни. Младиятъ момѣкъ и младата мома изучаватъ живота на хората. Оттамъ започватъ тѣ и, като се изгорятъ, започватъ да мислятъ правилно. Учениятъ изучава живота по книгитѣ. Ако не се задоволи отъ тѣхъ, търси го въ отношенията между хората. Всѣки обича и разбира това, което носи животъ въ себе си. Бащата обича повече онова отъ децата си, което е готово на услуги и влиза въ положението на окръжаващитѣ. То благодари за всичко, което правятъ за него. Човѣкъ обича онова дърво, което дава плодове.

Време е вече хората да се откажатъ отъ обикновеитѣ си разбирания и да влѣзатъ въ новия животъ. Запримѣръ, обикновено разбираше да мисли човѣкъ, че Богъ трѣбва да слѣзе на земята, самъ да оправи свѣта. — Кога Богъ не е билъ на земята? И какъ трѣбва Той самъ да оправи свѣта? Ако свѣтътъ трѣбва да се оправи, ще го оправятъ онѣзи, които сѣ го развалили. Хората развалиха свѣта, тѣ трѣбва да го оправятъ. Човѣшкиятъ свѣтъ не е оправенъ, но Божествениятъ е оправенъ. Споредъ новитѣ разбирания, ще знаете, че външниятъ свѣтъ е оправенъ. Вие трѣбва да оправите своя вътрешенъ свѣтъ. Той е обърканъ. За това, когато грѣе слънцето, не стойте въ стаятъ си, не се крийте подъ сѣнки. Излѣзте вънъ